

[Indenrigsministeren]

tale af 24. oktober 1983 mellem regeringen, det radikale venstre og fremskridtspartiet og aftalen af 9. december 1983 mellem regeringen og det radikale venstre – at gennemføre kompenserende foranstaltninger, fordi amtskommunerne ikke har opfyldt regeringens skattehenstilling for 1984.

Regeringen henstillede den 7. marts 1983 på baggrund af enighed med de kommunale organisationer, at kommunalbestyrelser og amtsråd undlader at gennemføre skattestigninger fra 1983 til 1984.

I forbindelse med den politisk-økonomiske aftale af 24. oktober 1983 konstateredes, at amtskommunerne har forøget skatten med 480 mill. kr. fra 1983 til 1984, mens kommunerne har nedsat skatten med 180 mill. kr. Der er herved taget hensyn til stigningen i personfradragene og forskydningen mellem grundskyld og indkomstskat.

Med det nævnte udgangspunkt findes det naturligt, at de kompenserende foranstaltninger – der er udformet som en bunden opsparring – kommer til at rette sig imod de amtskommuner, der ikke har opfyldt regeringens henstilling. For at undgå at gribe ind i de budgetter for 1984, der forelå den 1. oktober 1983, foreslås opsparringen imidlertid begrænset, således at ingen amtskommune af den grund vil få en budgetteret likviditet ultimo 1984 under det for driften nødvendige beløb. Der er derfor sat en grænse på 390 kr. pr. indbygger. Endvidere begrænses den bundne opsparring for den enkelte amtskommune til et beløb, der udgør højst 225 kr. pr. indbygger. Den bundne opsparring kan herefter opgøres til i alt 392,5 mill. kr.

Den bundne opsparring indbetales i forbindelse med afregningen med statsskattedirektoratet den 1. november 1984. Det forventes på baggrund af ovenstående begrænsninger, at indbetalingen til statskassen vil kunne ske, uden at det vil være nødvendigt at gribe ind i de allerede lagte budgetter for 1984.

Statskassen tilbagebetaler i årene 1985–87 den bundne opsparring til de pågældende amtskommuner med $\frac{1}{6}$ ved hver måneds begyndelse i forbindelse med statsskattedirektoratets udbetaling af forskudsbeløb m.v. Der ydes ikke forrentning af den bundne opsparring.

Idet jeg i øvrigt henviser til det foreliggende lovforslag og de dertil knyttede bemærk-

ninger, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om udligning af visse kommunale og amtskommunale udgifter til merværdiafgift og om den kommunale momsfond.
(Lovforslag nr. L 117).

Forslaget går ud på at neutralisere momsens økonomiske betydning for en kommunes valg mellem selv at fremstille varer og tjenesteydelser til eget brug og at købe dem på det private marked.

Lige konkurrencevilkår kan etableres på 2 forskellige måder. Staten kan enten pålægge kommunerne at betale moms af ydelser til eget brug (såkaldt pålægsmoms) eller refundere kommunerne udgifterne til den moms, der betales ved køb fra private virksomheder (såkaldt købsmoms). I begge tilfælde opnås, at momsen ikke spiller nogen rolle for valget mellem at producere selv og at købe hos private. Lovforslaget bygger på det sidste princip.

Hidtil har staten for at skabe konkurrence-neutralitet anvendt pålægsmomsen. Efter de gældende regler betaler kommunerne moms af visse bygge- og anlægsarbejder, de selv udfører. Også f.eks. rengøring af rådhus og skoler betaler kommunerne pålægsmoms af. Det samlede provenu for staten udgør ca. 475 mill. kr.

En række private erhvervsorganisationer har imidlertid kritiseret de gældende regler for at være utilstrækkelige. De har også peget på, at det arbejde i offentlig regie, som begunstiges af momsreglerne, udgør en stadig stigende andel af de samlede aktiviteter.

På denne baggrund har momsnavnet ved indstilling af 7. november 1983 til ministeren for skatter og afgifter anbefalet, at pålægsmomsens afgiftspligtige område blev udvidet. Nævnet foreslår bl.a., at kommunerne pålægges moms af rengøring på døgninstitutioner og af reparations- og vedligeholdelsesarbejder. Udvidelsen skønnes at ville medføre merudgifter til moms på 1,2 mia kr. i kommuner og amtskommuner.

De kommunale repræsentanter i momsnavnet har imidlertid peget på, at forslaget ville medføre administrative vanskeligheder i